

[Oluf Pedersen.]

senere skabte Værdier. En Lov om Arbejdsparant vilde løse Spørgsmaalet om Grundforbedring og om Fortrinsret i Høsten og vilde overhovedet betyde langt mere end en Række af de Særlove, Rigsdagen har gennemført.

Om Moratoriet vil jeg sige, at det vel nok er nødvendigt, men naar man laver et Moratorium, vil det ogsaa være naturligt, at man i den Tid, dette varer, sætter ind for at løse Krisens Problem, saa Skyldnerne faar bedre Forhold og Mulighed for at betale. Det var alle Parter tjent med, baade Skyldnerne og de, som skal have Pengene.

Det Lovforslag, som her foreligger, er nødvendiggjort af en daarlig Lovgivning. Vigtigere end Gennemførelsen af det Lovforslag var det, om man kunde faa Forholdene ændret. Ad den Vej, man her er inde paa, kommer man, det har vi jo Statsministerens Udtalelser for, ikke længere; det er det yderste, man kan komme paa Lovens Grund, siger Statsministeren. Men jeg antager ikke, at den højtærede Statsminister vil benægte, at der kan naas langt mere ad andre Veje.

Med Hensyn til de foreslaaede Dækningsregler vil jeg sige, at efter min Opfattelse burde alle stilles lige. Det burde ikke være saaledes, at der gøres Forskel paa dem, som skal sætte Renten ned. Og hvad Konverteringsafgiften angaar, er det utvivlsomt en meget daarlig Form for Grundskyld. Det vilde være naturligt, om Regeringen havde stillet Forslag om en Grundskyld i Stedet for denne Konverteringsafgift.

Med Hensyn til de Afgifter, som lægges paa dem, der har haft Fortjeneste — og Baggrunden for den er utvivlsomt de særlig store Fortjenester, som visse beskyttede og begunstigede Virksomheder har haft —, forekommer det mig, at det var naturligere, om man ophævede de Begunstigelser, der danner Baggrunden for den store Fortjeneste, som disse Selskaber har haft, i Stedet for at man først lader dem med Urette tjene et stort Beløb og derefter tager 5—10 pCt. af det indtjente Beløb i Afgift.

Med Hensyn til den Skat paa Mælk og Svin, som er foreslaaet, og som jeg forstod den højtærede Statsminister var villig til at lade falde, men som jeg ogsaa nylig hørte, at det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen var meget begejstret for, vil jeg sige, at jeg tror, det er et meget galt Princip, at det danske Landbrug skal være solidarisk med den Gæld, som den enkelte Landmand har stiftet. Det er ganske urimeligt at gennemføre en saadan Ordning; derfor glæder

det mig, at den højtærede Statsminister var villig til at lade den forsvinde, og jeg haaber, at den højtærede Statsminister er stærkere end det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen.

Dernæst vil jeg gerne med Hensyn til Gældssaneringen sige, at vi fra vor Side er imod, at man blander Statskassen ind i det — her er vi enige med den Betænkning, der er afgivet af Professor Vinding Kruse —, og derfor mener, at man ikke bør have mere Indkomst- og Formueskat.

Vi vil fra vor Side ikke afvise alle Bestemmelserne i det foreliggende Lovforslag, men vil have Lov til at pointere, at det giver ingen Løsning paa Krisens Problem. Landbrugskrisen og Arbejdsløsheden vil bestaa nogenlunde uændrede, selv om dette Lovforslag gennemføres. Det kan fastslaas, at skal Krisen løses, saa maa følgende Foranstaltninger gennemføres: Pristallene maa gøres sammenfaldende, alle Hindringer for fri Konkurrence samt varefordyrende Skatter og Told maa ophæves. Og Nøglen til Skatternes Afskaffelse samt Midlet til at faa Gælden bort fra Jorden og hindre, at de gode Tider giver ny Gældsstiftelse, er Hævdelse af lige Ret til Jorden gennem Grundskylden.

Derfor rejser jeg over for den højtærede Statsminister det Spørgsmaal: Vil Ministeriet opfylde sit Løfte om Grundskyld til Afskaffelse af Skatter og Told, og vil Ministeriet i Forbindelse hermed ophæve prishævende Foranstaltninger, Valutaordninger og hele den Planøkonomi, som hindrer Pristallenes Sammenfald til Skade for Landbrugere og Arbejdere? Skal Krisen løses, maa helt andre Foranstaltninger end de hidtil trufne træffes, stik imod det meste af det, der er blevet gennemført.

Holstein: Den højtærede Regerings Forberedelse, Tilrettelæggelse og Fremførelse af dette Lovforslag viser en Opfattelse af Regeringens parlamentariske Forpligtelser over for Oppositionen, som med Føje kunde give Anledning til Anke, hvis det ikke for længst var blevet en indgroet Regeringsvane og Uskik at behandle den danske Rigsdags Opposition, som om Regeringen havde et klart og sikkert Flertal i begge Rigsdagens Ting.

Med Hensyn til Forberedelsen af dette Lovforslag vil jeg gerne understrege, hvad der blev fremhævet af den konservative Ordfører, at det er en stor Mangel, og i mine Øjne en utilstedelig Mangel, at vi ikke har faaet en indgaaende generel